

67-20-81-кв.

9-65-57-кв.

Камынад жазыл-

9^{oo}-10^{oo}

Кенен Әзірбаевтың 90 жасқа
толына.

2

А И Т Ы С.

Кенен ақынның жырмасының жылдарғы
ревком көзіндегі өмір творчествосы-
нан бір көрініс (1).

I-көрініс.

Кектем айы. Экранда сегіз қабат киіз түдің қақ
жартысының көрінісі. Бұл болыстың /ауыл советтің/ түі.
Кереге кеадері бір шетте жиналған жук. Тұтылған сырмак.
Кереге басында ілулі мылтық, тулкі терісі, сумка, домбыра.
Ортадағы дәңгелек столы айналған отырган кісілер. Олар Алматы
уездік ревкомынан келген әкілдер: Иван Шегальский, Кенен
Әзірбаев және әкім милиционер. Оң жақта Топар аулының
богысы Оразымбет. Оның тәңірегінде ауыл адамдары.

Оразымбет: Сейтіш, Кызың ескерге көлік, жабдық жинағалы келдік деңідер
ым... ым...

Шегальский: бәріде жаңадан құрылып жатқан қазақ атты ескерінің қамы.
Оны сіадер, біадер болып жабдықтамасақ, кім жабдықтайсы?

Оразымбет: Ш жуз көлік дейсіадерме? Тым кеп екен!

Кенен: Қайта сіадерге аздау екен. Кордай болысы атты бар, түйесі
бар бес жүздей көлік жинағалы жатыр.

Милиционер: Кызың ескерден алнатын неміз бар. Өзіміді қоргайтын армия
емесен!

Оразымбет: Жан-жарына қараң! Ал, жігіттерім, әлігі хатшы, орындаушы
қайда? /богыс тәңірегінде отыргандар ішінен "біз мұнданымыз",
"біз дайын!" деген сөздер естіледі/. Дайын болсаңдар, сен-
дер, сонау Топардың шетінде отырган байлардан бастандарда,

тізім бойынша осы ауылға дейін жинал келіңдер!

Орындауды: ~~болжа-еке, байла~~ білгі ~~білбей~~ жүрер, мынау екі милицияны
білгі қосып берсін?

Шегальский: Жарайлды ~~екі милицияга қарал~~. Екеуінде барындар, жина-
~~сандар~~ ^{шығар} /милицияшар/, орындауды тагы біреулері сыртқа
дүркірей шығады. Олардың "арқап", "жүгел", "нақта" ала
жүріңдер деген дауыстары ^{ер} мітіліп жатады.

Оразымбет: Эй, бейбіше, көне қазан кетер, дастархан жай, енді мына
курметті өкілдердің жайын жасайық.

Бейбіше: Элігі, келіңдер, қайда кеткен түге? күйбендең сыртқа
шығады./ оның

Койшихігіш: /Есік алдында бір кепе қозыны сүйреп келіп, "аумин" деп
бата сурайды/ отыргандар қолын жайын бата береді./ Койши
қозыны союға әкетеді./

2-көрініс.

Экран сол қалпында. Дастирхан кең жайылған, бауырсақ
тейеген. Бейбіше қымыз сапырын, кесе шағалатын отырады.
бәріде көңілді. Шегальскийдің қасындағы комиссарша киін-
ген Кенен мұртын сипат қойып:

Кенен: Ал, ағайын, көлік жиналғанша тамаша қыла отырайық!
Ол кереге басында ілулі тұрган домбыраны алып құлақ
күйіне келтіреді. Магнитофоннан Кененнің "Құлақ күйі"
деген өуені тартылады/. Оナン соң ол "Кызыл әскер әнін"
шырқайды.

Отан шегін күзеткен қызыләскер,
Еңбекші елден қуалған біладің әскер.
Білгі тиген дүшпандар баудай тусер,
Күрштай берік, женгіш біладің әскер.

Қайырмасы:

Компартия бастаган,
Лаудан тақал қашаган,
Қызы қыран қорғаным,
Жаса, Қызыл Армия!
Жаса, Қызыл Армия!

Кең жібер нұлы байтақ жазықтарға,
Бізден артық бақытты халық бар ма?
Елімде ел қосылды, жеріме жер,
Отанымдай мұқалмас алмы бар ма?

Қайырмасы.

Койшы: Кенен ага, бізге арнаган әніңіз бар еді гой, соны айтсаның
екен?

Шегальский: Қайсысы? Кенекенің қойшы батырларға арнаган әні кеп
қой? "Бозторгайма", "Батрактар әніме"? ри, қойым ба"...

Койшы: "Бозторгайы" мен ри, қойымды" өзімде айтып журмін,
"Батрактар әнін" айтсын?

Кенен: "Батрактар әнін" салады.

Тендікке қолың жетті, батырлар.
Мерейің уйымдассаң онан да артар.
Жер де, су да сенікі өз еңбегің,
Байлардың күні туды қалтырлар.

Жер, суга ие болдың жарлы-жакыбай,
Егін сал, еңбек істе қарал жаттай.
Орналас поселке бол, бау-бақша ек,
Елерің атқа шауып кекшар таршай.

Көбінші

Дүйл ақыны: Кенеке, мына қыз-желіншектер, Кекшолақты" айтсын деп отыр?

Кенен: "Кек шолақ" әнін шырқайды.

Мінгенім астындағы кекшолақ-ты,
Жалы жоқ, құйрығы жоқ, шоп-шолақ-ты.
Ей, қыздар, қойшысынбай өлеңінді айт,
Тусында біладей құрбың келіп қалты.

Қ а й ы р м а с ы:

Жылдам жүрші, Кекшолақ,
Шашан жүрші, Кекшолақ,
Олай жүрші, Кекшолақ,
Былай жүрші, Кекшолақ,
Жамандатқыр, Кекшолақ,
Арам қатқыр, Кекшолақ,
Мені құртқан, Кекшолақ.

Мінгенім астындағы қызыл шолақ,
Қыз байгүс әкесіне аз күн қонақ.
Әй, қыздар, кедейсінбей өлеңінді айт,
Тусында келіп қалым құлашалан.

Қ а й ы р м а с ы:

Мен өзім Алатаудың итегісі.
Койшының қызға жақын икемдісі.
Кедейсің деп кемітше, байдың қызы,
Келіп отыр құрбының суйкенгісі.

Қ а й ы р м а с ы.

Кайырмасына келгенде, домбырасын, ерітін, тізесін үрін,
жанын нараттаң айтқаңда жүрт қыран күлкіге батады/.

Көйші
Аудыл ақыны: Кенеке, осы аудында Латына деген айтискер келіншек бар,
сонымен айттысасыз ба?

Кенен: Ол кім еді? Келтіріндер, айттысып көрай ік.

Көйші
Аудыл ақыны: Ой, сіз Ләтишамен айттыса алмайсыз. Оның тәрізі болек!
Латына ~~қайда~~, ол аманың алты ақынын жеңіп кеткен пеле
гой.

Аудыл ақыны: Ой, сендерде, айта береді екенсіндер! Кенен ақынды онай
дел отырсындар ма?

Шегальский: Кене, Латына кімдермен айттысты, білетіндерің бар ма?

Аудыл ақыны: Шекелеп отыра беріп саусағын санаи Сауытбек, Ілдебай
Көйші
Әлдібай, Кешкінбай /өзгерінің аттарын есіне түсіре алмай
қалады/ Элгі, элгі, аттары кім еді?

Жынышы: Кайраңай ше!

Аудыл ақыны: Ә-Ә. Кайрақ ~~Жаймен...~~ *Досмыра замен...*

Көйші: Досмыра замен де айттысты смесие.

Аудыл ақыны: Да, Досмыра замен де сайысан.

Шегальский: Ал, сенда Ләтина ол ақындарга не деңті:

Дауыстар: Кене, айттың жібер, айттың жібер!

Аудыл ақыны: (домбыраны шеріп отырып, кепке қарал) Латына Кайрақбайға
Көйші
былай деңті:

Кайрақбай селдіреген мұртын жаман,
Бишеңтеп салбыраған үртyn таман
Ешкіні иіскеген текеге үксан,
Аузынды шошайтасың маган таман.

Дауыстар: Ой, пәлі-ай, өлтірген екен!

Көбінш
Ауыл ақыны:

Бейсембек ақынга айтқаны мынау екен.

Бейсене, тары түйдім кебегі жоқ,
Өлерім ұшан-теңіз келері жоқ.
Өзінің қатарына айтсанызы
Шалдардың аузы сасық керегі жоқ!

Дауыстар:

Қал, оныңда аузына күм құйған екен.

Ауыл ақыны:

Көбінш

Мынау, Досмырзага айтқаны:

Досмырзага баспаймысың мұртыңызды,
Боза иіс қылады жүртүмбызды.
Екі елі аузыңға ие болмай,
Алғанын білмеймісің құнтыңызды.

Дауыстар:

Оны да ондырмалты!

Ауыл ақыны:

Көбінш

Ашадан іәдел келген алты қақпас,
Жастарға өлеңдерің енді жақпас!
Қақпаниң салдыры кеп, қабуы жоқ,
Тулкіге салмағы жоқ қақпан шаплас!

Дауыстар:

Айтырмай, мына Летишиң сезі кеп гой откірі еді!

Алтауын бір-ақ ауз өлең мен сілейткен екен.

Осы кеаде сырттай "Летиша келеді, Летиша" деген дауыстар есітіледі. Сөнді киінген Летиша кіріп беріне иіліп сәлем береді!.

Оразымбет:

Летиша келіп, сәламат бол шырағым!

Бейбіше: бері кел қалқам, мына қындардың қасына отыр. *Летиша*

кызы-келіншектер арасынан орын алады. Өз-ара шүйіркеле-
седі!.

Ауыл ақыны:

Көбінш

Ал, халайық, тышталындар, енді нағыз айтыстың сезі
басталады.

Кенен:

Мен едім Кенен ақын Кордайдағы,
Төгейін өлеңімді тандайдағы,
Ләтина, дыбысыңды естіп келдім,
Жатсан да Төмен Балқаш шалғайды.
Өзіндегі өнерпазды көргенімде,
Кайнайды зығырданым қай-қайды.
Топардың тогайында сен бір бұлбул,
Әнінді құбылкытын салғай-дағы.
Ақының Алатаудың қыранымын,
Қосидырып бутағына алғай-дағы.

/ Кенен жағы, "ой пәлі-ай" дегі қолтайды/

/Латина бір қыады өзіне икемдеп қосып алады да/

Латина:

Сен бе едің, Кордайдағы Кенен деген,
Күлағым келеді дегі өлеңдеген.
Сыртынан естеуші едім Әтагынды,
Ойда жоқ тулен тұртіп келер деген.
Ашадан Сауытбек пен Ҳидебай кеп,
Айттысып менен көнді төмендеген.
Қайрақбай, Әлдібай мен Кешкімбай кеп,
Бейсембекпен алты ақын шөмендеген.
Болғанда сен іадеген, мен сұраган,
Іадеген сұраганға деген келген.
Ат етпей, қап етпестен, Кенен құрбым,
Азырак сынасалық өлеңменен.

Латина *Ж*ағы кетермелеп қолтайды/ Илекальский:

Кой, саган мен қосылмасам болмас! /Кененге жағын
отырып, қосынға кетеді/.

Кенин:

Мен едім Дулаттагы Кенин ақын,
 Жол күріп жеті бекет келген ақын.
 Тайымда атқа қосып елім мені,
 Бейге алған оза шауып аргымадын.
 Жендім деп еңшеш шалды мактанасын,
 Олар қайда болып ед менен ақын.
 Тілінді тарта сейле асқақтамай,
 Шандыма ілеснейді сөндей қатын.

Латина:

Сен болсаң кім қорқады, Кенен ақын,
 Касындан жарымаған кедей ақын.
 Мактанаңа кермегендей, білмегендей,
 Кураган кек шолаңден сірі тақым.
 Сен болсаң кім сескенер, Кенен болыс,
 Колына таяқ алған, кедей болыс.
 Мактайсың өзінді өзің кетермелеп,
 Келсең де ши жуз түйе сұрап помошь.
Еткілішкіндеу қазақтан серік ташай,
Басында қосып алсың "сары орыс"
/Анырамай, мына Летипашың тілінің анысы сіл/

Кенин:

Летипа, келтірмеші шайтанымды,
 Біліп ем осы сеаді айтарынды,
Орыс пенен қазақты белетүгін,
Көңілің иеге орыстан тейтарынды.
 Ши жуз түйе аламын әскер үшін,
 Ком-шомымен айдатып қайтарымда.
Талассаң тар көзенге мен шыгармын,
Тыртандай шауып көрші байтальның.

Дауыстар: — әб, иән-әб!

Латына: Ей Кенен, жүйрік емес, жүріскерсің,
Өлеңде өуеніменен мініскерсің
Желшінің женемін деп, алтыңдағын,
Шыңдасам сез таба алмай тіміскерсің.

Арының, қайтада жүрген азын болсан,

Кызының түрген жолың, жіңішкерсің.

Дауыстар! Кекбайтал күнде озың бәйрі алын жүр,

Арт жағын бәйті алса иіскерсің.

Кенен: Ләтина, бір көруге ашық едім,
Ауылың Хандаудағы қалық еді,
Кекбайтал күнде озың жүргеніменен
Оны да жаба сеуірік басын еді.

Тұғырдан тұран құлын шабан болып,
Кешке де ілеспейтін жасық еді.

Казанның күйесіндегі шара, байың анас
музінбің таңдаң тиген осы ма еді?

Кеттеннің уңғысындаі көңірдегі,

Көргенде қадым турін шомын енді.

Қашар мен аргымакты матағандай

Жатасын қайтын қана қасына енді.

Жүрсөнді Алматыға бізбен бірге,

Көйлиң сүйгеніңе қосын сені.

Әбжан: Ей, мынау қалай, қалай сейлейді?

Дауыстар: Тура - тұршы әбене, сезді белмей!

Латына: Ей, Кенен, қоқан, сестен қорықтаймын.

Дүлдүлмін, неше таңға зорықтаймын.

Өлеңнің таңдайымда үясы бар,

Ешкімнен үйренбеймін, тарықтаймын.

Болса да байым момын, елім жақсы,
Үстінде үш болыс ел қалықтаймын.

Елімнің еркелеткен арқасында,

Дарында жүзіп жүрген балықтаймын.

Дауыстар: Латиша шыра^{шыра} Е-е, бәсе солай деші!

Кенен: Ләтиша, асыл нарқын білген қандай

Жас шақта күліп, ойнап жүрген қандай,

Бұл күні әйелдерге ерік тиді.

Калайша жүрсің шыңап жаман байға-ай?

Жанымда жау-жаракты жолдастар бар,

Жүрсөнді тілімді алсаң біаден қалмай.

Жоқ болса жанашырың, сүйенерің,

Әкімет пана болып қорғаңдай..

Обжан: Орыншан турын, кекештено сейлем/:

- Жүртім-ау, мынау не дейді, кеп десендер қайтеді?

/Оны біреудері "отыр", "Айттықой", сөзді бөлме! дег отыр гызыды/.

Латиша: О, Кенен, Сул сезіне нана алмаймын,

Шын айтсан, мен соңынан қала алмаймын.

Байымды подродқа жүмсал жібер,

Сонан соң жөнін тауып амалдаїмын.

Ақ бата, қызыл қанды бұзбаймыз дег,

Үзатты байлап, матап ел-агаймын.

Өзіндегі өзілдессем қурбыменен,

Еркекіп ура беред жаман байым.

/Латиша осылай деген кеаде күйеуі Әбжан Тайшыбай улы

Конышындағы қамшысын сұрып алып, Ләтишаны сабай

бастайды. Жүрт "Қой", "Қойлаң" арашыра түседі./

Әбжан: Исігітім жетеді енді, бұл аудыцан табанынды қалтырат!

бул менің қалынмыл беріп, некелеп алған жарым, онда

шаруаң болмасын!

1-Милиционер: Бул не деген бұзықтың! совет заңында әйелді сабады деген не сүмдік.

2-милиционер: Бул бізді басынды. Айдан әкету керек езін, кене үстәндар!
/Екеуді Әбжанға қарай ұмтылғанда, Әбжан дағалаға тұра қашады. Үй-іші опыр-топыр./

Даудыстар: /сырттан "кетті, кетті", "болыстың қара аргымарын міне қашты!" ой, ол енді жеткізбейді. Кел қамысқа қарай тартты". "бәрі бір ол "қашып күттіл алмайды. "Үкіметтің күрығы үзын", үсталады!"/

3-көрініс.

Экранда тыш-теріп бол жатқан әкілдер. Иван, Кенен сумкаларын асының жүргелі жатады. Сахна сыртындағы милиционерлер "былай ойда", "алын қайтар" деп хинал-
ган көліктерді реттеп, санаң жүреді. Қыртылған Латина кіреді.

Латина: А Иван аға, мен енді бул аудыңда қалмаймын. Мені ала кеттіңдер!

Щегальский: Қой қалиғам, саған ешкім тимейді.

Кенен: Ләтиштан, қамықда, ел іші гой сені жітім лақтай бір беріге талатып қоймас мен миңа көліктерді апарын табыс еткен соң қайтып ораламын.

Латина: Жоқ, Кенеке, сен қайтып оралғанша Әбжан мені түйіп жеп қояды. Қалмаймын енді қалмаймын!

1-милиционер: Жүрсе, курсін. барған соң анау әйел-қыздар курсісіне түсіп, сауатын амар,

Щегальский: Болмайды, жігіттер. бул само үйравство. сотсыз біреудің әйелін ахырата алмаймыз.

Оразымбет: Ауыл тентегін езіміз тыш аламыз. Үстінан бір келін-шегі әкілдерге еріп кетіпті деген сез жаман. Қой,

келін шырагым! сені, сенің енерінді сыйламайтын бул аудыда адам жоқ. Беріміз "Летида" "Летида ақын" деп, табемізге көтеріп отырымыз.

Бейбіш:

Кой жаңым балалық жасама, мынау атаң дұрыс айтады.
Лутынан ахырама!

Кенен:

Ақ сақал, айтқанының жән. Летишаңдай ақын, оның енері көр болмасын! оны сіздердің адал иштітеріңдеге тапсырым.
Летишиңа қарал /Күніртең ауды даң саудат ашу мектепбі анылмағыш. Сонда оқытын боласың Летида, әзірше қош бол!
/Екеудің күшіндең ахырасады/.

Шымылдық!

Катысушылар:

1. Кенен - ревком председателі. 36 жаста.
2. Иван Щегальский - Алматы уездік ревком өкілі - 40 та.
3. Летида - Ақын көліншек - 25-те.
4. Әбіжан оның күйеуі.- 45-те.
5. Оразымбет - Топарелінің ауды совет председателі /оны бәрі "болос" дейді/- 55-те.
6. Бейбіш. Оның әйелі - 50-де.
7. Ауды ақыны.
8. Орындаушы - боястың шабарманы.
9. I-миллионер -
10. 2-миллионер -
11. Койшы.
12. Жылқышы.

Оқиға 1921 жылы Балқаш ауданы
Топар аудында болады.

бс

ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫНЫҢ ОРТАЛЫҚ МЕМЛЕКЕТТІК АРХИВІ

кор	2145
тізбе	1
іс	149

Алматы қаласы
Нұсандек
Айгеремчұлов

„Дін мәс“.

К. Әзірбаевтың 90 жылдан берінде орай теледидардан көрсетілген хабарданың съектардасы.

Редакторы К. Ұмжысова түзгөтүшіш.

Машындағы күсім.

Бастапқы және соңғы мерзімі 1974

Құжат саны _____

Парақ саны 12

кор	2145
тізбе	1
іс	149